

LIBRIS

We know
books

Citiți această carte detașat, lăsând spiritul critic deoparte. Încercați să abandonați egoul și veți simți mesajul acestei cărți.

Repetițiile încearcă să spargă anumite tipare mentale greșite și credințe eronate pe care le-am creat pe parcursul vieții.

Încercați să lăsați mintea critică la o parte. Cartea transmite o stare, ne duce către ea, însă nu căutați nici această stare și ea va veni. Și atunci înțelegerea vă va cuprinde.

Marius Ghidel

Iubește, orice-ar fi

Prefață de Ema Plopiș
Postfață de Harmaniu C

Editura Dharana
București
2024

Ilustrații copertă:

Pictor Diana Corina Bibiri Sturia

Editura Dharana

București,

Str. Sfânta Ecaterina nr.15,

sect.4, cod 040154

Tel: 0772252302

e-mail: editura@gmail.com

www.edituradharana.ro

www.atuuri.ro

**Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
GHIDEL, MARIUS**

Iubește, orice-ar fi / Marius Ghidel ; pref. de Ema Plopiș ; postf. de Harmaniuc C. - București : Dharana, 2024

ISBN 978-606-9029-54-1

I. Plopiș, Ema (pref.)

II. Harmaniuc, C. (postf.)

2

Laudă

de Nichifor Crainic

Tu, Cel ce Te ascunzi în eterna-Ți amiază
Și lumea o spânzuri în haos de-o rază,
Metanie Ție, Părinte!
Izvod nevăzut al văzutelor linii,
Mă scalzi și pe mine în unda luminii
Un mugur de carne fierbinte.

Sunt duh învălit în năluca de humă,
Sunt om odrăslit dintr-un tată și-o mumă,
Dar sunt nerăspunsa-ntrebare.
Ce glas e destoinic să-mi spună-ncotro e
Oceanul de somn ce icnind fără voie
M-a-mpins și pe mine-n mișcare?

Nici maica nu știe ce tainică normă
Îmi dete din carnea-i vremelnica formă,
Neant înflorit în minune.
Căci toate izvoadele umbrelor noastre
Roiesc mai presus de arhangheli și astre
Din veșnica Ta-nțelepciune.

În ceruri, Părinte, sunt abur în aburi
Și-asemeni cu apa ce-ngheață pe jgheaburi
Prind coaja de carne din spațiu.
Tu cugeți, se naște; voiești și durează;
Respiri și-nflorește; iubești și vibrează
De-adâncul luminii nesațiu.

LIBRIS | We know books
ființa divină care suntem și vorbește în așa fel încât eul se topește singur sub această iubire.

Cel care are disponibilitatea de a lucra cu sine, dacă aplică ceea ce spune Marius poate singur să se convingă de veridicitatea lui. Prin experiențele pe care Marius le-a trăit el a integrat o cunoaștere autentică pe care o împărtășește cu noi toți.

De când sunt în acest plan nu am cunoscut un om mai deschis, mai blând și mai cald decât Marius, el are cu adevărat acest dar de a fi mereu cu un picior în rai și unul pe pământ și sunt recunoscătoare, mă înclin pentru privilegiul de a îl cunoaște și de a colabora cu el în cadrul școlii iubirii.

Așa cum el bine spune: suntem cu toții condamnați la iubire.

EMA PLOPIȘ

ZIUA IUBIRII INFINITE

Mulțumește zilei că nu ți-a dat nimic!”

(Constantin Noica),

CEA MAI MARE BUCURIE ESTE SĂ IUBEȘTI ȘI SĂ-I FACI PE OAMENI FERICIȚI. Când ești bun, prin tine se exprimă Dumnezeu. A sluji oamenii, a-i servi, a te sacrifica pentru ei, este a-L alege pe Dumnezeu. Dar cine face asta? A IUBI ESTE A NU CĂUTA DREPTATEA TA, BINELE TĂU, ADEVĂRUL TĂU, NICIODATĂ. A nu contrazice, a nu te împotrivi la ceea ce vine din față. **Dar când cauți binele tău, adevărul tău și dreptatea ta, te-ai îndepărtat de ceilalți și de Dumnezeu și te-ai făcut diavol.** **DORINȚA PENTRU SINE NU ESTE IUBIRE.** IUBIREA DOAR ELIBEREAZĂ ȘI NU VREA NIMIC PENTRU EA. Iubirea egoistă nu durează și va aduce numai necazuri, pentru că este un eu acolo care vrea ceva NEAPĂRAT pentru sine și ACOLO UNDE ESTE EU MAI PRESUS DE TOATE, nu este Dumnezeu. **DACĂ CEVA TE NECĂJEȘTE ȘI TE FACE SĂ SUFERI, AVEAI NEVOIE.** Când condamni, nu vrei în ruptul capului să fii fericit. Când ești cel mai jos ești cel mai sus. **Când dorești ceva intens, este momentul în care nu e nevoie să dorești nimic, ci să renunți.** Nu dori, stai în zero, acolo este fericirea toată și camera care îți îndeplinește orice dorință. **Dorești plăceri sau stabilitate, bunăstare, comodități, CA SĂ SUFERI CÂT MAI TARE ȘI REPEDE, pentru că numai așa, prin Pierdere, primești energie vitală.** Vai! Oamenii fac rău ca să sufere cât mai tare și suferința le deschide poarta cerului și le aduce energie vitală. Merge și așa.

IBRIS | We know books

De fapt, când dorești mai multă viață, vrei să pierzi și să te chinuiești, ca să se deschidă cerul și să ți se dea viață. Dar numai renunțarea sau pierderea deschide drumul spre Izvorul vieții și te încarcă cu energie. Cu cât atașamentul de plăceri este mai intens, cu atât agresivitatea interioară este mai mare și cu atât vor fi forțele cerului mai puternice pentru a te desprinde cu forța. Când ai ales plăcerea, ai ales durerea. Lucrul de care te lipești va trebui să-l pierzi. Soluția? Să nu ții gândul prea mult timp pe ceva sau cineva. Și mereu să te lași pe tine, să dăruiești și să oferi. Să nu te gândești la lume, la plăcerile trupului, la viitor și trecut. Lipsa gândurilor, a eului, a interesului personal de mai mult bine este prezența Domnului. Să nu pui fericirea umană pe primul loc că te arzi, ci aspirația spre divin, care înseamnă NU EU, nu avantajul și interesul meu, nu dreptatea mea, nu adevărul meu, nu plăcerea mea. **SCOPUL VIEȚII NU ESTE VIAȚA, SĂ TE SIMȚI TU BINE, FIZIC SAU EMOȚIONAL, CI CA SUFLETUL TĂU SĂ FIE ÎN DIVIN**, pentru că dacă Domnul este cu tine, atunci totul va fi bine neapărat. Și nu e nevoie să te mai zbați pentru ceva. Tot ce îți trebuie ți se dă în dar. Nu mai e nevoie de nimic mai mult când tu te unești cu divinul și trăiești ca ființă sublimă pe pământ. Nu e cazul să te îngrijorezi, sau să suferi. Totul este minunat numai când Îl pui pe El pe primul plan. Și ce înseamnă asta? Nu pe tine, să nu faci nimic pentru mai mult binele tău. Să te mulțumești cu ce îți dă Domnul. Să nu te preocupi pentru un mai mare bine personal. Să faci totul pentru ceilalți, pentru că tu ești ei. Și făcând cel mai mult bine lor, ție îți faci. Tu nu poți fi fericit decât dacă celălalt este fericit. Nu e nevoie să cauți mai multă comoditate și ușor, niciodată, că asta înseamnă eu mai presus de toate și este diabolizare. Cu cât dăruiești fără condiții, cu atât mai multă viață primești și energie miraculoasă din care se poate face orice dorești. Noi credem că suntem un eu căruia i se

face ceva și care are ceva de pierdut, când de fapt suntem cel căruia nu i se poate face nimic, niciodată. Oamenii încearcă să vindece un eu care nu se poate vindeca pentru că el vrea durere. Nu se poate decât scădea. Scăderea eului este vindecarea pentru toate bolile și necazurile. Principala problemă a omului este că nu crede în Dumnezeu, adică nu se lasă pe sine în mod desăvârșit în mâna Lui. Și face totul numai pentru el. **Cel care caută numai interesul personal și nu poate să dea nimic, nu se poate încrede în divin.** Acel om nu crede în Domnul chiar dacă merge la biserică. **ȘI CEL CARE ESTE ÎNFRÂNT CU INIMA CREDE ÎN DUMNEZEU CHIAR DACĂ NU MERGE LA BISERICĂ.** Faptul că este nesigur sau se îndoiește arată că este pe o cale greșită. **CÂND VREI SĂ CÂȘTIGI NU E NEVOIE SĂ CÂȘTIGI, CĂ VEI PIERDE PENTRU CĂ ACOLO VA FI UN EU CARE ÎȚI VA ADUCE SUFERINȚA.** Urmărește mereu să nu ai un ego, un interes personal în nimic și vei reuși peste tot. Să faci totul gratuit, fără un scop personal, fără așteptări și fără condiții și motiv. Dumnezeu prin oameni te face să nu te atașezi. Dar nu sunt ei de vină, ci Domnul te vindecă. Toate vin de la EL, nu de la oameni. În fața ta nu ai oameni, decât pe Domnul. În pierdere este divinul. În câștig nu este. Când câștigi te umpli de îndreptățire de sine, care va chema durerea în mod inexorabil. Și de ce ai vrea mereu să suferi? Omul care îți face un rău îți face cel mai mare bine. Când nu mai vezi niciun rău în lume și niciun vinovat, aceasta este cea mai mare fericire posibilă pe pământ, este raiul. Totul vine de la El și ai nevoie cel mai mult. Nu ai oameni în fața ta, ci divinul. Nu știi să te superi, când nu te aperi. Cel care caută interesul său, întărește ura și cheamă adversarul care îl va zdrobi fără măcar să poată să spună nici ah, devreme ce și-a permis să-și întărească eul. Când te aperi, întărești dușmanul. E absurd să te protejezi. Starea de liniște și pace a sufletului aduce Miracolul. Când

nu mai are energie vitală omul vrea să sufere cât mai mult și cât mai repede și de aceea alege exact ceea ce îl poate chinui cel mai tare. Știe ce face. Când dorești, ești atașat și dorești cu un eu care va atrage necazul. **A NU DORI NICIC DIN LUMEA ACEASTA ESTE SUPREMĂ FERICIRE.** Atunci ești în ființa sublimă. Și atunci vei primi tot ce ai nevoie în dar. Dar când vei vrea orice bine pentru tine, vrei cu un eu și de aceea vei pierde neapărat. Nu oamenii îți fac ceva, ci prin ei Domnul te desprinde și îți salvează viața. Fericirea înseamnă să nu dorești, să nu vrei ceva pentru un eu care nici nu există. Eul este o minciună și tot ce faci pentru el, va fi fals. Și pentru că este așa, ca să-l susții vei lupta și îl vei apăra. Dar întotdeauna când aperi un eu care nu are realitate de la sine, greșești. **APERI UN DIAVOL.** Și știi asta pentru că apare supărarea, îndoială, furia, mânia și ura. Când ele vin, știi dinainte că ești pe o cale neadevărată și vei suferi neapărat. Lipsa eului este fericirea și iubirea toată și sănătatea. Ar trebui să-i mulțumești. **CÂND VREI CEVA ESTE MOMENTUL CÂND NU E NEVOIE SĂ VREI, CI SĂ RENUNȚI.** Când lupți sau te aperi este momentul să nu lupți și să nu te aperi. Când rezisti, e momentul când trebuie să nu te opui în niciun chip. Noi mereu gândim pe dos. Dacă nu vrei, va veni totul în dar, dacă Domnul crede că îți trebuie. **CÂND VREI, ȚI SE VA DA ÎNTOTDEAUNA LUCRUL CARE SĂ TE DERANJEZE CEL MAI TARE.** Ca să nu mai vrei. Că nu este nevoie să vrei nimic cu ego-ul tău. El doar perturbă Miracolul. Deci **A DORI CEVA ESTE MODUL CEL MAI SIGUR DE A SUFERI.** Eul destramă totul. În dorință este inclusă pierderea. În nedorință este fericirea. Nimic pentru tine, este cea mai mare fericire, când devii NOI. **TU NU EȘTI UN EU CARE VREA CEVA, EȘTI CEL CARE NU VREA NICIC PENTRU SINE.** Iubirea este NOI.

CÂND RAPORTEZI CEVA LA INTERESUL PERSONAL GREȘEȘTI ÎNTOTDEAUNA. Tu nu ești interesul personal, binele meu, dreptatea mea și adevărul meu. Ești cel care nu vrea nimic pentru sine și nu se apară niciodată. Ești cel care nu are nimic de a face cu lumea aceasta. Ești cel care este continuu fericit și nu îi lipsește nimic și nu vrea nimic pentru sine. Trebuie să fii neatent la tine și să te uiți pe tine și să nu te iei în seamă, să nu fii important, ca să trăiești. Cu cât ego-ul este mai mic, cu atât trăiești mai mult. În procesul de scădere cu forța tu pierzi viața masiv. Deci nu ești interesat să ai cât mai mult, că înseamnă că vrei necazuri cât mai mari și suferință, deci pierdere de energie. Trebuie să vrei cât mai puțin și atunci nu ai ce să pierzi și nu este nevoie să suferi că să fii scăzut. Să faci ceva pentru tine, doar când îți amintești, rareori sau câteodată, sau mai bine uită de tine, ca și eu, că nu ești important deloc. Ești nimic. **CÂND NU CAUTI INTERESUL TĂU, EȘTI ÎN DIVIN.** Tu ești NOI. **Când lupți pentru tine, intri în iad. Când nu vrei, ți se va da. Când nu te interesează, vei primi. Când nu dorești, vei avea. Nu este frumos așa? Când nu vrei mai multă viață, vei primi viață. Când nu dorești nimic mai mult decât ai, vei primi totul în dar.** **ACOLO UNDE NU ESTE UN INTERES PROPRIU, VEI PRIMI TOT CE VISEZI.** Fericirea este lipsa eului și a dorinței de mai mult. Când te mulțumești cu puțin, pe Domnul ÎL vrei. **DACĂ NU VREI NICIC PENTRU TINE, ORICE VIS ȚI SE ÎMPLINEȘTE.** A nu dori lumea este fericirea întreagă, nu te gândi la ea, nu o dori ca va fugi de la tine. Eul ridică întotdeauna un adversar, care ți se va opune cu forța cu care tu dorești. Atunci ce rost are să dorești? A te gândi la ea, creează eul. Uitarea lumii este prezența lui Dumnezeu. **LUMEA ESTE REA PENTRU CĂ TU NU O IUBEȘTI DESTUL.** Când îți vine un necaz înseamnă că tu nu ai iubit destul. Ai

neplăceri în viață pentru că nu iubești oamenii destul. Trebuie să ai un suflet bun și milos dacă vrei să fii iubit de oameni și de Cer. Nu forța nimic și viața va veni singură la tine, fără să te chiniești cu nimic. Nu este frumos așa? Dar dacă vei vrea ceva din lumea acesta, cu cât vei dori mai mult, cu atât mai repede se va îndepărta de tine. Atunci ce rost are să dorești, dacă dorința îți va aduce cea mai mare pagubă posibilă? Nu dori și viața va veni la picioarele tale și ți se va oferi singură. Singurul obstacol în împlinirea viselor este faptul că tu vrei ceva neapărat pentru tine, dar având un eu, vei da naștere la un dușman care te va zdrobi, cu forța cu care tu dorești ceva numai pentru tine. Atunci nu dori și toată fericirea lumii va fi a ta. Este atât de simplu. Toată lumea știe acest lucru și poate oricând să îl aibă, dar nu îl vrea. De ce? Pentru că oamenii trăiesc la nivelul ego-ului care nu vrea decât suferință. Când vrei lucruri numai pentru tine, vei suferi cu siguranță. De ce să vrei asta mereu, nu înțeleg! Este absurd ca omul să vrea să sufere mai tare. De fapt, dorința de mai mult bine pentru sine, înseamnă durere fără margini. Dar când nu mai vrei nimic neapărat pentru tine, realitatea intră în armonie imediat. Numai noi o perturbăm cu dorințele și condițiile noastre. Altfel, ea este în iubire continuu. Trebuie schimbate doar gândurile și lumea se va schimba. Tu crezi în gândurile de neputință, de neîmplinire, că oamenii nu sunt în regulă, că au ceva cu tine. Crezi că cineva îți face o pagubă, dar nu este adevărat. Dar toate aceste îndoieli sunt eu. Ele capătă realitate prin raportare la eu, **fără această raportare niciun gând nu are realitate.** Dar fără eu, nu are cine să sufere. Dacă ești numai iubire, nu poate veni nici un rău sau suferință și nu este nevoie să te aperi. Dacă te aperi și te protejezi, ai diavol. Numai neadevărul luptă, ființa sublima din noi, nu are nevoie să lupte sau să se apere. Adevărul nu luptă niciodată și nu are nevoie să fie susținut. Dacă te aperi, aperi un diavol. Numai minciuna

luptă ca să supraviețuiască. Un om egoist poate oricând să-ți facă rău. Depinde ce pui pe primul plan. Dacă absolutizezi o parte, vei întări opusul. Vrei un bine, dar întărești răul. Soluția? Nu absolutiza nicio parte. Atunci nu vei greși niciodată. Doar dă voie tuturor aspectelor să existe. Numai când nu ții cu nicio echipă ești în adevăr. Iubirea înseamnă să nu alegi nicio parte, să nu ții cu niciuna. Nu dori nimic de la viață și vei avea totul. Nu te poți raporta la un eu care nu există. Când nu faci nimic pentru tine personal, atunci iubești și ești în divin, pentru că prezența lui Dumnezeu înseamnă NU EU. Raiul este o privire egală, o acceptare egală a tot ce există. Nu absolutiza părți, că vei greși întotdeauna și vei chema suferința. Dacă doar alături perspectivele diferite, nu ai mai putea zice eu. Când raportezi ceva la interesul tău, nu este adevărat ce spui. Când iubești degeaba, Domnul este cu tine. Dacă alegi să iubești posesiv, va trebui să suferi. Cu cât mai detașat ești aici, cu atât mai sus vei fi dincolo. Omul din fața ta este cum îți trebuie, ca să te deranjeze cât mai tare și să te purifice. Oamenii îți spală sufletul foarte eficient. Toți te duc spre divin. Nu e nimic de criticat în lume. Eul există atâta timp cât te raportezi la el. Ce nu îți place sunt metodele divine de scădere a orgoliului, dar îți trebuie. Când respingi ce nu îți place, respingi vindecarea. Plăcerile iau din viața trupului. Noi ne supărăm întotdeauna pe cel care ne salvează viața. Dar întotdeauna, nicio acuzație nu este adevărată pentru că vine dintr-un eu care caută numai durere. Scopul condamnării și al învinuirii este ca eul să obțină suferința. Când cineva îți face un rău, ai nevoie să ți se scadă ego-ul. Prin el, Domnul îți dă energie și viață și îți face cel mai mare bine posibil. Când te umilește cineva se deschide poarta cerului și primești viața. De ce te-ai supăra pe Dumnezeu, că îți salvează sufletul prin oamenii care te calcă în picioare și te scuipă? Nivelul de abandon de sine dă poziția pe care o vei avea dincolo. Cu cât lumea aceasta NU este pe

primul plan pentru tine, cu atât mai sus vei putea urca dincolo. Cu cât lași mai ușor de la tine, cu atât mai sus urci dincolo. Când femeia este autoritară și se impune, relația s-a terminat.

Când cauți comoditatea, bunăstarea și ușorul pierzi viața. Când dai energie, primești energie. Boala te oprește să mai păcătuiești. Arunci vina în afară ca să nu te schimbi tu. Capacitatea de a renunța la tine este sănătate și fericire. Când pui pacea sufletului mai presus decât dreptatea ta, Îl pui pe Domnul mai sus decât lumea. **TOT CE NU ESTE RENUNȚARE LA SINE, ESTE PĂCAT.** Ceea ce este o raportare la interesele proprii și reprezintă o plângere sau o acuzație, nu este adevărat. NUMAI DĂRUIREA ȘI RENUNȚAREA LA SINE SUNT ADEVĂRATE, SUNT EXPRESIA FIINȚEI DIVINE. De unde știm că ceva este de la Dumnezeu? Când nu forțezi și nu intervii și doar susții viața, ești în El. Dar când vrei ceva exclusiv pentru tine, cazii din rai. Noi ne îmbolnăvim pentru că nu ne iubim desul aproapele. Nu ne merg lucrurile bine și suferim, sau ne îmbolnăvim pentru că avem un eu care vrea ceva mai mult pentru sine. FĂRĂ EU NU EXISTĂ CINEVA CARE SĂ SUFERE. **VINDECAREA ÎNSEAMNĂ ELIBERARE DE EU.** Eliberează, eliberează! Mai mult să dai decât să iei, asta este fericirea și sănătatea. Te îmbolnăvești pentru că ai dat prea puțin, ai luat prea mult și te-ai umplut de îndreptățire de sine care l-a dat afară pe Domnul și atunci a plecat sănătatea și fericirea de la tine. Numai prezența Lui îți le aduce. Deci **sănătatea și fericirea înseamnă lepădarea continuă de sine în toate ocaziile, la infinit.** Să nu vrei mai multă viață și să nu forțezi nimic. Dacă nu raportezi nimic la eu, că cineva ți-a făcut ceva, o pagubă, că ai pierdut ceva, că cineva ți-a luat ceva sau a plecat de la tine, tu nu poți să suferi. Înțelegi? VINDECAREA ESTE DE EGOISM. Ai venit aici ca să pierzi eul prin orice mijloace. Pierderea lui

este înălțare și unire cu divinul. **ORICE GÂND CARE SE RAPORTEAZĂ LA EU, LA INTERESUL TĂU, NU ESTE ADEVĂRAT.** Pentru că eul nu există, nu are existență de la sine. Eul produce doar gânduri de plângere sau de condamnare. Numai negative. Dar dacă te oprești să mai produci gânduri de îndoială și descurajare, el dispare. Cum ești aici așa vei fi și acolo. **RENUNȚĂ LA EU ȘI VA DISPĂREA RĂUL ȘI SUFERINȚA ȘI CONSECINȚELE LOR. IUBIREA ESTE A NU CĂUTA MAI MULT BINELE TĂU.** Când te dăruiești și iubești, prin tine curge energia divină care îi schimbă pe ceilalți. **Când te raportezi la interesul tău, la binele și adevărul tău, greșești întotdeauna.** Stai în lipsa interesului tău, a plângerii tale - **când ești fără tine, ești în divin.** Omul rău este slab și agresiv. Dacă ai răutate și mânie vei fi lovit neapărat. Îți faci un viitor rău singur, nu te obligă nimeni să suferi. Când alegi plăcerea sau interesul propriu, alegi durerea neapărat. Ca să iubești trebuie să fii una cu celălalt adică să nu te desparți de el. Prin apreciere, mulțumire și recunoștință te unești, dar prin condamnare te distanțezi. Când dăruiești, te lași pe tine și te unești cu ceilalți. Dar **când cauți interesul tău pe primul plan te desparți și devii diavol.** Când îți vine să reacționezi este momentul când nu trebuie să te opui. Iubirea este putere. Părerile diferite te eliberează de părerea unică care este diavolul. Ai nevoie să fii jignit și umilit mai mult decât să-ți fie bine. Ai nevoie mai mult de instabilitate decât de stabilitate. Pentru că instabilitatea și pierderea te desprind și îți dau viață. Când pierzi este lucrul cel mai bun care se poate întâmpla. Nu să reușești în viață și să-ți fie bine este bine, ci să nu îți meargă bine este cel mai bine, **PENTRU CĂ ATUNCI ESTE DUMNEZEU CU TINE, CÂND EUL PIERDE.** Când câștigi, câștigă ego-ul, dar pierde sufletul. Inversează, inversează! **Tot ce spui tu că este bine pentru eu, este de fapt durerea care va veni**

mâine în mod implacabil. Orice câștig este o pierdere. **CEEĂ CE NU-ȚI PLACE, TE VINDECĂ.** Desprinderea a venit pentru că te-ai legat de comodități și siguranța vieții. **Pierderea te vindecă, dar câștigul te atașează, și aduce suferință.** Totul este perfect în fiecare clipă. **CÂND ARE OMUL DIAVOL? CÂND ÎȘI APĂRĂ BINELE, DREP-TATEA, ADEVĂRUL ȘI PLĂCERILE.** Iar dacă păstrezi prea mult gândul la ceva plăcut, te vei lega și apoi vei fi desprins cu forța. Nu ai nevoie. **TOT CE ÎȚI PLACE SAU DOREȘTI VEI PIERDE SAU VA PLECA DE LA TINE NEAPĂRAT.** Nu te poți fixa de nimic din lumea aceasta că ți se va lua. Fericțiți cei blânzi și umili, fără ego. **FEMEIA CARE NU POATE SĂ-I SPUNĂ BĂRBATULUI TE IU-BESC, NU ÎL IUBEȘTE. Dăm atât cât credem că meri-tăm. Nimic nu îi poate face rău sufletului divin, cât poa-te el să accepte.** Iubirea este fericirea, când te pierzi pe tine. Când nu mai ai, ești cel mai fericit, pentru că nu mai ai ce apăra. Atunci pentru ce să te lupți? Așa izbucnește bucuria fără margini care este natura ta. Lipsa posesiilor este fericire, când nu ai, când nu primești, când nu ți se da, este cea mai mare bucurie posibilă pe pământ pentru că este prezența lui Dumnezeu. Când ai belșug și bunăstare, nu Îl ai pe Domnul cu tine. Dacă ți-e frică să pierzi ceea ce posezi, ai diavol. **CU CÂT NU TE SUPERI LA PIERDERE, CU ATÂT MAI MULT DIVIN AI ÎN SUFLETUL TĂU.** Ni-meni nu îți este dator cu nimic. **TREBUIE SĂ CAUȚI SĂ NU AI,** nu să ai. Lipsa este mai importantă decât orice pe lumea aceasta. Să pui lumea și viața pe planul doi și să intri în raportul divin în care viața este întotdeauna secundară și niciodată nu poate să fie pe primul plan, dar niciodată. **Iu-birea, adică dăruirea de sine și restrângerea materiei trebuie să fie pe primul plan. ȘI A SACRIFICA VIAȚA SĂ FIE PE PRIMUL PLAN, ADICĂ SUFLETUL ȘI DI-VINUL. SUFLETUL ESTE SACRIFICIUL TRUPU-**

LUI. Astfel încât a avea sau a nu avea să nu însemne nimic pentru tine și să-ți fie indiferent. Cu cât te desprinzi mai mult de viață, cu atât mai sus vei urca. Dacă vrei să fii fericit, de ce nu iubești orice ar fi? Când nu te aperi, nu te poți supăra pentru că nu ai ce proteja. Iubirea doar eliberează și nu păstrează nimic pentru sine. Tot ce se întâmplă este o problemă de energie vitală. Dacă vin lucruri neplăcute spre tine, înseamnă că nu mai ai energie. Supărarea sau condamnarea îți ia din viață. **FERICIREA ESTE A IUBI ORICE AR FI.** De aceea nu se ridică caznele noastre, pen-tru că nu iubim fără condiții, până la capăt. Dăruirea și sa-crificiul de sine este fericirea. Dacă nu iubești, îți faci un viitor nefericit și ești în pericol. Fără eu nu există nici timp. Ca să prelungești viața trebuie să pierzi cât mai mult eu, adică să te opui interesului tău. Unde crezi că ceva nu este în ordine la ce ți se întâmplă, ia inversul și adu argumente inversului. Întâi noi gândim negativ și apoi realitatea ia forma gândurilor noastre. Trebuie să dai energie, viață ca să câștigi energie, viață. Când pierzi eul, ieși din timp. Timpul este a aduna pentru sine - **când nu aduni ieși din timp.** **DIAVOLUL ESTE INTERESUL PROPRIU DE MAI MULT.** Trebuie să restrângi trupul ca să câștigi viață. Când nu cauți mai multe satisfacții, câștigi viață și sănătate. E important să dăruiești cât mai mult ca să te încarci cu ener-gie. Când dai, dai eu și câștigi energie vitală. Când slujești și dăruiești, pierzi eu, adică diavol și devii NOI, adică divin. **Dai eu și devii înger pe pământ.** Vrea cineva să se unească cu Dumnezeu? Nu vrea nimeni? Când vrei să obții ceva pentru tine întărești ego-ul și ridici un adversar și chemi durerea. Când nu faci ceva pentru tine, atunci câștigi viața și devii divin. **Războiul cu aproapele tău este războiul care va veni. NU ȚI SE RIDICĂ CAZNA DECÂT DACĂ IU-BEȘTI ORICE AR FI.** Aduci adevărul și divinul când elibe-rezi viața și oamenii din mâinile tale. Când vrei ceva pentru

tine, te atașezi și apare frica de a pierde și așa intri în iad și simți mânia, furia și ura. **Adevărul este dragoste orice ar fi.** Suferința curăță sufletul mecanic, îl mântuie. Noi avem nevoie de suferința ca de aer, ca oamenii să ne înjosească și să ne umilească. În lume Dumnezeu acționează din plin, dar ÎL alegem noi? Lumea este un Miracol. Este ca un basm și orice minune se poate împlini. **Adevărata realitate este dincolo de dorințele și voia ta. DUMNEZEU ESTE ACOLO, UNDE NU VREI NIMIC.** Viața este viața Lui. Noi nu trăim în adevărata lume ci în cea a ego-ului. **Tu nu ești cel care se plânge sau vrea ceva pentru sine sau învinuiește. TU EȘTI CEL CARE NU VREA NIMIC PENTRU SINE, CEL CARE DOAR ELIBEREAZĂ ȘI NU VREA SĂ RETINĂ NIMIC PENTRU EL.** Dacă există iubire, nu există frică. Frica arată că avem puțină iubire. Cum gândești, așa se întâmplă. **EȘTI PUTERNIC NUMAI CÂND IUBEȘTI ORICE AR FI.** De ce nu vrem să fim fericiți? **A IUBI ESTE FERICIREA.** Dar vrea cineva să fie fericit? Fericirea este eliberare de sine. **EȘTI FERICIT NUMAI CÂND NU VREI NIMIC PENTRU TINE.** A iubi este a aprecia, a fi recunoscător și a mulțumi pentru toate. Dacă îi întărești pe oameni, te întărești pe tine. Când dăruiești, energia divină trece prin tine și umple oamenii cu iubire și sănătate, fericire și viitor. **Așa se înlătură răul: numai prin iubire,** adică să nu vezi niciun rău sau vinovat. Când ei vor fi fericiți, vei fi și tu. Fericirea lor este fericirea ta. Iubirea este ca apa și aerul, este viață, te hrănește. **CÂND IUBIREA UMANĂ ESTE PÂNĂ LA CAPĂT, DEVENIM DIVINI.** Dorința este tristețe. Apărarea este durere. Judecata este suferința ta de mâine. Dacă nu iubești, viața și oamenii, nici ei nu te vor iubi, că îți vine din față ceea ce ești tu. Trebuie să-i iubești tu întâi, indiferent cum sunt ei. Avem nevoie doar să dăruim, nu să primim. Când ai așteptări, întotdeauna vei avea dezamăgiri pentru că tot ce

vine dintr-un eu, se va termina întotdeauna prost. Explicații-le trebuie să fie numai față de verticală, față de divin și sufletul sublim, și atunci vom vedea numai apropiere sau îndepărtare de EL. Dacă multiplici conceptele derivând una din alta, te îndepărtezi de adevăr. Și nu ÎL mai vezi. Când învinuiești, te faci diferit ca să lovești. Dar așa te desparti de Dumnezeu și nu mai poți iubi și devii diavol. Este oprit să arunci vina în afară, că intri în iad. Este oprit și să te aperi, că îți întărești ego-ul. **NUMAI CÂND TE LAȘI PE TINE ȘI NU PRETINZI NIMIC, DOAR ELIBEREZI, DEVII DIVIN.** Când faci totul pentru tine, ieși din divin. Boala și suferința este ne iubirea aproapelui, Pe unde ești tu simplă bucurie, **că mult iubind, nimic să nu dorească!”** *Serghei Esenin - Iubesc această seară.* Numai când iubești mult, nu mai vrei nimic pentru tine. Vrei totul pentru ceilalți. Asta este dragostea adevărată. Ceva neplăcut ți se întâmplă pentru că ai dăruit prea puțin, din dragostea ta, din grija ta, din atenția ta. Rolul neplăcerii este să te aducă înapoi în lipsa de eu, la Dumnezeu. Acesta este divinul și intri imediat în El când nu mai cauți interesul personal, când accepți, cedezi, renunți sau te înfrânezi. El este chiar dăruirea ta. Când vezi un om care se dăruiește cu tot sufletul, acela este omul lui Dumnezeu. El este lipsa eului egoist și lacom care vrea numai durere. Domnul este lipsa scopurilor personale, când nu lupți pentru tine și nu te aperi și nu te protejezi în niciun chip. Necazul, suferința îți fac cel mare mare bine posibil: te înalță la Cer și te mântuie. Cine are teamă, nu iubește oamenii și nu a dăruit destul. Nu este smerit, este plin de eu, de plăceri și bunăstare, de pretenții. Că asta înseamnă frică: fără Dumnezeu. A plecat de la tine și te-a lăsat singur și acum ți-e frică printre atâția balauri. Posesiile sunt pretenții de la Domnul, sunt revendicări: vreau să am mai mult, vreau să-mi dai totul, vreau să ajung mai sus. Tot ce trebuie să faci este să recunoști răul, să definești sufletul și ego-ul, ca să le